

دلېستگى در بزرگسالی

ساختار، پویایی‌ها و تغییر

فهرست

۹.....	درباره نویسندها
۱۱.....	پیشگفتار
۱۳.....	بخش ۱: سامانه رفتاری دلبستگی
۱۵.....	فصل ۱: سامانه رفتاری دلبستگی
۴۷.....	فصل ۲: الگوی کارکرد سامانه دلبستگی و پویایی‌ها در بزرگسالی
۷۴.....	فصل ۳: فرآیند هنجاری دلبستگی
۱۱۲.....	فصل ۴: اندازه‌گیری سازه‌های مربوط به دلبستگی در بزرگسالی
۱۵۹.....	فصل ۵: تفاوت‌های فردی در کارکرد سامانه دلبستگی
۲۰۷.....	بخش ۲: جنبه‌های درون فردی در کارکرد سامانه دلبستگی
۲۰۹.....	فصل ۶: بازنمایی‌های ذهنی از خود و دیگران
۲۶۱.....	فصل ۷: فرآیندهای دلبستگی و نظم‌بخشی هیجانی
۳۰۹.....	فصل ۸: جهت‌گیری‌های دلبستگی، خودنظم‌بخشی رفتاری و رشد شخصی
۳۵۳.....	بخش ۳: تظاهرات بین‌فردی از عملکرد سامانه دلبستگی
۳۵۵.....	فصل ۹: چشم‌انداز دلبستگی در نظم‌بخشی بین‌فردی
۴۰۵.....	فصل ۱۰: فرآیندهای دلبستگی و کارکرد زوجین
۴۶۵.....	فصل ۱۱: رابطه بین دلبستگی و سامانه‌های مراقبتی
۴۹۹.....	فصل ۱۲: دلبستگی و میل جنسی
۵۲۷.....	بخش ۳: کاربردهای بالینی و سازمانی نظریه دلبستگی
۵۲۹.....	فصل ۱۳: مبانی دلبستگی در علم آسیب‌شناسی روانی
۵۹۰.....	فصل ۱۴: پیامدهای تحقیقات و نظریه دلبستگی در مورد مشاوره و روان‌درمانی
۶۳۱.....	فصل ۱۵: کاربردهای نظریه دلبستگی و پژوهش در محیط‌های گروهی و سازمانی

۶۶۱.....	بخش ۴: پایان.....
۶۶۳.....	فصل ۱۶: تأملاتی در مورد دلبستگی ایمن.....
۶۹۹.....	پیوست‌ها
۷۰۱.....	پیوست الف: پرسشنامه دلبستگی بزرگسالان
۷۰۳.....	پیوست ب: مقیاس دلبستگی بزرگسالان.....
۷۰۵.....	پیوست پ: پرسشنامه سبک دلبستگی
۷۰۸.....	پیوست ت: پرسشنامه سبک رابطه
۷۱۱.....	پیوست ث: مقیاس تجارب در روابط نزدیک
۷۱۴.....	پیوست ج: آیتم‌های ECR-R
۷۱۶.....	پیوست چ: تجارب در مقیاس روابط نزدیک — نسخه کوتاه
۷۱۸.....	پیوست ح: نسخه مختصر تجارب در مقیاس روابط نزدیک
۷۲۱.....	پیوست خ: میزان وضعیت دلبستگی بزرگسالان
۷۲۳.....	پیوست د: تجارب در روابط نزدیک — اندازه‌گیری ساختارهای رابطه
۷۲۵.....	پیوست ذ: مقیاس سیستم مراقبت
۷۲۷.....	پیوست ر: پرسشنامه مراقبت.....
۷۳۰.....	پیوست ز: مقیاس عملکرد سیستم جنسی
۷۳۳.....	واژه‌نامه انگلیسی به فارسی
۷۳۷.....	واژه‌نامه فارسی به انگلیسی

بخش ۱

سامانه رفتاری دلبستگی

فرآیندهای هنجاری و تفاوت‌های فردی

فصل ۱

سامانه رفتاری دلبستگی مفاهیم و اصول بنیادی

زندگی من در جهت یک هدف واحد هدایت شده است. متوجه شدم بیشتر ناآرامی‌های ظریف کارکردی در افراد سالم و بیمار که از نشانه‌های آن‌ها استنباط شده — یا اگر ترجیح می‌دهید این‌طور تصور کنید — در مورد ابزارهای در خدمت این کارکردها و نیروهای متضاد هم‌زمان و مقابله است که در آن عمل می‌کند.

— زیگموند فروید (۱۹۳۰-۱۹۶۱ صفحه ۲۰۸)

همچنان که بررسی‌ها در مورد نظریه‌ام پیش می‌رفت به تدریج به این نتیجه رسیدم حوزه‌ای که در آن این‌چنین پیش می‌رفتم کمتر از آنچه فروید ۶۰ سال پیش مطرح کرده نیست و شامل همان چالش‌ها و دغدغه‌های پردردرس است که او با آن‌ها مواجه و دست به گریبان بوده — عشق و تنفر، اضطراب و سازوکار مقابله، دلبستگی و فقدان.

— جان بالبی ۱۹۸۲-۱۹۶۹

یکی از نقاط عطف خردمندانه اساسی در قرن بیستم، نظریه "روان‌تحلیلی" زیگموند فروید بود. او در یک حرکت نظری هیجان‌انگیز و بسیار خلاقانه توجه خود را بر پویایی‌های ناہشیار پنهان‌شده از گذشته و بدون نقشه (جز در ادبیات) ذهن بشر متمرکز کرد. او ناکارآمدی‌های روان‌شناختی و آسیب‌شناسانه در مورد آزارها و سرکوبگری یا ناکارآمدی‌های دوران کودکی را با اتكا به این اعتقاد غربی دنبال کرد که فرد از طریق بینش شخصی و خودسازی آگاهانه می‌تواند ورای محدودیت‌های یک خانواده خاص یا فرهنگ محدود رشد کند. فروید با یک شیوه منحصر به فرد، موضوعات به‌ظاهر غیرقابل مقایسه از جمله: نظریه زیست‌شناسی تحولی داروینیسم (با تأکید بر خودخواهی، تمایلات جنسی و پرخاشگری)، اهمیت روایت‌های شخصی و فرهنگی (داستان‌های زندگی، مطالعات فردی بالینی) و امکان اینکه بینش و عقلانیت روشنگرانه می‌تواند خویشتنداری شخصی در مورد بدن، ذهن و رفتار را دیگر بار شکل دهد ترکیب کرد. با وجود انتقادهایی که فروید در طول زندگی خود دریافت

کرد که در حال حاضر کاهش یافته، با نگاهی عینی به دستاوردهای فروید، کسی در این مسئله که او یک نیروی اساسی در قرن بیستم در زندگی عقلانی بوده است نمی‌تواند شک کند. به دنبال گام‌های فروید در حالی که پیکار با برخی از دنبال‌کنندگان او (در یک مورد فرزند بیولوژیکی او آنا فروید) وجود داشت، جان بالی روان‌تحلیل‌گر بریتانیایی (۱۹۹۰-۱۹۴۰) نظریه روان‌تحلیل‌گری را تغییر داده و به روز ساخت. وی این کار را با ترکیب نظریه‌های فعلی روابط شیء‌ای، کارکردشناسی پساداروینیستی، روان‌شناسی شناختی مدرن، سیبرنتیک (نظریه سامانه‌های کنترل) و روان‌پژوهشی جامعه‌نگر انجام داد و نظریه دلیستگی را مطرح کرد. این نظریه کوششی برای توضیح این مسئله بود که چگونه ارتباطات دوران اولیه کودکی با والدین، تأثیر مدام و فراگیری بر رشد شخصیت دارد. بالی با همکاری نظری هوشمندانه و نظام‌مند همکار آمریکایی خود مری اینزوورث بنیان یکی از قوی‌ترین چارچوب‌های مفهومی در روان‌شناسی جدید را پایه‌ریزی کرد.

هدف کتاب حاضر نشان‌دادن این مسئله است که این نظریه چگونه درک ما را از ذهن فرد بزرگسال، اهداف و راهبردهای او برای کسب نتایج خاص از زندگی و تمایل قوی برای شکل‌دادن ارتباطات نزدیک با ذهنیت‌های قالبی و منابع نمادین مانند افراد در گذشته، رهبانیت مذهبی و گروه‌های فرهنگی تغییر داد. برخلاف نظریه فروید آنچه که توسط بالی و اینزوورث ارائه شد ثابت کرد که بسیار آزمون‌پذیر است و این موضوعی برای هماهنگی با هدف‌های جدید علمی و درمانی است. اینزوورث با به کارگیری برخی از بهترین روش‌های کارکردشناسی و روان‌شناسی تجربی در مورد دلیستگی کودکان به والدین، مراحلی را برای هزاران مطالعه در آینده ترتیب داد. این امر به وسیله پژوهشگرانی که فعالیتشان براساس شهامت و اعتماد به افکار و دستاوردهای اینزوورث بود اجرا شد.

نگرش ما در مورد دلیستگی بزرگسالان از بافت روان‌شناسی شخصیت و اجتماعی برخاسته است که بر رشد نوجوانان، بزرگسالان و ارتباطات اجتماعی متمرکز است. به منظور گسترش نظریه دلیستگی از رشد کودکی به قلمرو جدید، به ناچار روش‌هایی از روان‌شناسی جدید مانند عکس‌برداری از مغز، ثبت فیزیولوژیکی، مشاهدات رفتاری، بررسی‌های پرسشنامه‌ای و تجربیات آزمایشگاهی را وارد کار کردیم. پذیرش سریع افکار، روش‌ها و یافته‌های پژوهشی از ادبیات عظیم و وسیعی پدیدار گشت که گمان می‌بریم قبل از این برای هیچ‌کس آشنا نبود.

هدف ما در این کتاب همراه با کارهای پیشین سال ۲۰۰۷ - مربوط به بررسی ادبیات روان‌شناسی اجتماعی در مورد دلیستگی بزرگسالان که در دسترس نیست - سازمان بخشی آن برای خوانندگان و ایجاد بنیانی برای بررسی‌های جدید دانشمندان و همچنین بالین‌گرانی است که خواستار اجرای آنچه آموخته‌اند هستند. در حال حاضر نوشه‌ها، در برگیرنده دامنه‌ای از روان‌شناسی فیزیولوژی و رشد، روان‌شناسی علمی شخصیت و اجتماعی تا بالینی و مشاوره و حتی کاربردهایی در سازمان‌ها و محیط‌های کاری است. آنچه که به عنوان نظریه‌ای در مورد رشد کودکان آغاز شد حالا در مورد بررسی

و مفهوم‌سازی ارتباط زوج‌های بزرگ‌سال، روابط کاری و روابط بین گروه‌های اجتماعی بزرگ‌تر و جوامع، نیز کاربرد دارد. خوشبختانه مفاهیم کلیدی و اصول این نظریه، روشن و قابل درک است. امکان این هست که خواننده جدی این کتاب، نظریه را درک کند و موارد کاربرد آن را در پژوهش‌ها و محیط‌های بالینی به کار گیرد و در مورد شیوه‌های مفید آن برای گسترش و اجرا فکر کند. از زمان ویرایش اول این کتاب هزاران انتشار جدید صورت گرفته؛ بنابراین در حال حاضر، سازمان‌بخشی نوشه‌ها برای افرادی که مایل هستند مقدمه‌ای در مورد این موضوع بدانند فراهم است.

سابقة شخصی

اگر به طور خلاصه چگونگی ورود خودمان را به طور فردی به نظریه دلستگی توضیح دهیم و سپس به تأثیر روی یکدیگر و درنهایت کار با هم بپردازیم برای درک این کتاب می‌تواند بهترین حالت باشد. هر دوی ما در دوره کارشناسی، با وجود ضربات سختی که از جانب متقدان به نظریه روان‌تحلیلی وارد می‌شد جذب آن شدیم. هرکسی که ذهن خود را به آنچه که در زندگی مردم جریان دارد باز کند، یا کسی که رمان یا شعر می‌خواند و فیلم‌های هنری تماشا می‌کند درمی‌یابد که موضوعات آن‌ها به‌وسیله روان‌تحلیلگران مطرح شده است. آغاز این امر با فروید فوق‌العاده اهمیت دارد: جذابیت و تمایل جنسی، عشق رمانیک، رشد شخصیت، آغاز رابطه نوزاد با مراقب خود، هیجانات فرساینده و دردنگ مانند خشم، ترس، حسادت، تنفر و شرم که تعارضات درون‌روانی را شامل می‌شود، دفاع‌ها و آسیب‌شناسی به‌عنوان خصومت درون‌گروهی و جنگ.

زمانی که ابتدا بررسی روان‌شناسی علمی اجتماعی و شخصیت را آغاز کردیم به‌نظر رسید که متأسفانه مقایسه سطحی و خشکی با روان‌تحلیلی صورت گرفته است اما نقاط قوت- و ضعف روان‌تحلیلی آن- مجموعه‌ای از روش‌های پژوهشی تجربی توانمند بود. هردو، کار خود را به‌عنوان پژوهشگران تجربی به‌دبیل عنایین موجود در این حوزه (استرس و درمان‌گی آموخته‌شده در کارهای روان‌شناسی و خودآگاهی و ترس از موفقیت در کارهای شیور) شروع کردیم، اما تمایل ما به عقاید روان‌تحلیلی هرگز کاهش نیافت. زمانی که کتاب‌های بالی مطرح شد متوجه شدیم که روان‌تحلیلگر می‌تواند به دامنه وسیعی از دیدگاه‌های علمی نسبت به رفتار بشر به شواهد تجربی برای موضوعات تحلیلی و اصلاح یا ضابطه‌مندی مجدد برای این نظریه براساس پژوهش‌های تجربی توجه داشته باشد. دستاورد اینزورث از روش ارزیابی آزمایشگاهی "موقعیت نآشنا" امکان طبقه‌بندی دلستگی کودکان و ارتباط آن را با تعاملات والد- فرزند در محیط خانه فراهم کرد و به‌علاوه اعتماد ما را در زمینه پژوهش درباره بسط نظریه دلستگی به بزرگ‌سالان و ارتباطات بزرگ‌سالان پدیدار ساخت.

در اواسط سال ۱۹۸۰ شیور، احساس تنهایی نوجوانان و بزرگ‌سالان را بررسی کرد (به‌طور نمونه به روین اشتاین و شیور، ۱۹۸۲، شیور و هازن، ۱۹۸۴ مراجعه کنید) و توجه به اینکه نظریه دلستگی در

مفهوم سازی احساس تنهایی، مفید است (به طور نمونه ر.س.ویس، ۱۹۷۳) و این الگوهای تنهایی مزمن، شبیه موضوعات خاص در الگوهای دلیستگی است که به وسیله اینزوورث و همکارانش تعیین شده است (اینزوورث و همکاران، ۱۹۷۸). بینان این بینش، مقاله‌ای بود که دانشجوی دوره دکتری شیور به نام سیندی هازن در سمینار ارائه کرد. در این مقاله مطرح شد که نظریه دلیستگی می‌تواند چارچوبی برای بررسی عشق رمانیک – یا "دلیستگی رمانیک" باشد که آن را عنوان مقاله اول خود گذاشت (هازن و شیور، ۱۹۸۷).

این مقاله مورد توجه روان‌شناسی قرار گرفت و در حالی که در مورد درمان‌گی آموخته شده، افسردگی، واکنش‌های استرسی به جنگ و اختلال استرس پس‌آسیبی در اسرائیل مطالعه می‌کرد به نظریه دلیستگی علاقه‌مند شد. او به شباهت‌های بین (۱) شکل‌های معین درمان‌گی در بزرگسالی و آثار در دسترس نبودن والدین در کودکی، (۲) تصاویر تهاجمی و هیجانات در اختلال استرس پس‌آسیبی و الگوی دلیستگی اضطرابی که اینزوورث و همکاران (۱۹۷۸)، هازن و شیور (۱۹۸۷) مطرح کردند و (۳) راهبرد اجتنابی برای مقابله با استرس و الگوی دلیستگی اجتنابی که به وسیله همان مؤلفان مطرح شده بود توجه کرد. در سال ۱۹۹۰ روان‌شناسی، فلورین و تولماز در مورد الگوهای دلیستگی و اضطراب مرگ، پژوهشی را منتشر کردند؛ یکی از اولین بررسی‌هایی که از ابزار خود گزارشی هازن و شیور (۱۹۸۷) در مورد دلیستگی بزرگسالان استفاده کردند و اولین مطالعه‌ای که ارتباطات آن را با فرآیندهای فکری ناهمیار نشان داد.

از آن پس هر دوی ما کاربرد نظریه دلیستگی را با بررسی هیجان‌های بزرگسالان، راهبردهای نظم‌بخشی هیجان، ارتباطات بین فردی صمیمی و دستاوردهای مربوط به وظایف مختلف زندگی دنبال کردیم. با توجه به این مسئله که هردو به بررسی تجربی آنچه که ممکن است "پویایی‌های روانی وابسته به دلیستگی" نامیده شود علاقه‌مند بودیم: انواع فرآیندهای روانی؛ شامل نیازهای شدید، هیجان‌ها و تعارضات قوی و راهبردهای دفاعی که هم مورد توجه فروید و هم بالبی بود. در ۱۵ سال اخیر تلاش‌های خود را مصروف ارائه ضابطه‌مندی جدید در مورد عقاید نظری کردیم (به طور نمونه روان‌شناسی و شیور، ۲۰۰۳؛ ۲۰۰۹؛ شیور و روان‌شناسی ۲۰۰۲؛ a ۲۰۰۹، b ۲۰۰۲) روش‌سازی و بسط الگوی ما در مورد سامانه دلیستگی، ارزیابی آن به شیوه‌های مختلف و حرکت به سوی روان‌شناسی مثبت‌نگر در مورد رشد شخصی و شرافت اجتماعی (به طور نمونه سلیگمن، ۲۰۰۲) شفقت، نوع دوستی، سپاسگزاری و بخشش. طبق نظر ما، نظریه دلیستگی، روان‌شناسی‌های مثبت و منفی‌نگر را با ملاحظه تمامی نیروهای روان‌شناختی انسان برای کاوش احساس امنیت، معنا و خودنظم‌بخشی، یکپارچه ساخته است. در این کتاب آنچه تا امروز یاد گرفتیم را خلاصه کرده و کار خود را در بافت عظیم و مانند قارچ سبزشده و گسترش یافته مطالب در مورد دلیستگی بزرگسالان جایابی کردیم.

بنیان نظریه دلستگی بالبی و اینزورث

اگرچه سوابق زندگی خودمان برای رسیدن به شناخت ارزشمند است، اما در این زمینه یقین وجود دارد که دانستن مطالبی در مورد بالبی و اینزورث به عنوان پایه گذاران نظریه دلستگی مهم‌تر است. جان بالبی در سال ۱۹۰۷ در انگلستان در یک خانواده پولدار و تحصیلکرده به دنیا آمد. پدر او پزشک بود و بالبی در نهایت پزشک و همچنین یک روانپژشک شد؛ اما پیش از این در مدرسه کودکان ناسازگار به عنوان داوطلب خدمت می‌کرد و افکار و برداشت‌هایی را شکل داد که بعداً بعنوان بستری برای نظریه دلستگی مطرح شد. همچنان که بریترتون (۱۹۹۲) توصیف کرد:

تجربه بالبی با دو تن از کودکان آن مدرسه، زندگی حرفه‌ای او را در این مورد شکل داد. یکی از آن‌ها نوجوان منزوی، غیراجتماعی و بدون عاطفه‌ای بود که از مدرسه قبلی به علت سرفت اخراج شده بود و هیچ منبع مالی ثابتی از مادر نداشت. کودک دوم یک پسر ۷ ساله مضطرب بود که دائم بدنبال بالبی بود و به عنوان سایه او معروف شده بود (اینزورث، ۱۹۷۴). (صفحة، ۷۵۹)

واکنش‌های متفاوت این پسرها به والدگری ناکافی، به آنچه که بالبی در سراسر نوشهای خود سبک‌های "اجتنابی" و "اضطرابی" نامید متنهی شد.

در حالی‌که او مشغول گذراندن دوره روانپژشکی کودک بود هم‌زمان تحت آموزش روانکاوی با یک مشاور معروف به نام ملانی کلاین نیز بود و سال‌های زیاد به وسیله جوان ریویر همکار نزدیک کلاین مورد تحلیل روانی قرار گرفت. او تحت نظر این مشاوران در مورد اهمیت ارتباطات اولیه با مراقبت‌کننده‌ها و گرایش کودکان مشکل‌دار در برخورد با تجربیات دردناک، خصوصاً جدایی‌ها و فقدان‌ها – که به صورت دفاعی این تجربیات را از حافظه هوشیار خود دور می‌کنند – بسیار آموخت. با وجود جذب بسیاری از افکار کلاین و ریویر؛ بالبی از ابتدای کار با تأکید زیاد آن‌ها بر خیال‌پردازی در مورد واقعیت‌ها و تمایلات جنسی که آن‌ها را بیشتر از دیگر نیازهای ارتباطی مهم می‌دانستند، موافق نبود (برای بررسی جزئیات آموزش حرفه‌ای بالبی به کارن ۱۹۹۴ مراجعه کنید).

اختلاف اساسی آن‌ها که حداقل برای بالبی اولویت یافت، زمانی بود که کلاین او را از صحبت و توجه به مادر کودک اسکیزوفرنیک منع کرد. کلاین فکر می‌کرد که در تحلیل روانی کودک باید با تعارضات و خیال‌پردازی‌های او برخورد کند نه با تجربیات واقعی، درحالی‌که بالبی فکر می‌کرد تجربیات واقعی، به احتمال زیاد مسببند و در آن‌ها مؤثر هستند. بالبی در کار خود بر تجربیات واقعی هر کودک به خصوص تجربه‌ای که او "محرومیت مادرانه" – جدایی یا فقدان مادر در اوایل زندگی نامید تأکید داشت. در یکی از اولین آثارش "۴۴ نوجوان دزد" از ترکیبی از یادداشت‌های موردي بالبی و آماری برای نشان‌دادن این‌که نوجوانان بزهکار اغلب گذشته‌ای دارند که فقدان مادر، جدایی‌های مکرر از مادر یا از یک مادرخوانده به مادرخوانده دیگر رفتن وجود داشته است، استفاده کرد.

نظریه دلیستگی به تدریج خارج از تجربیات بالبی از سوی وی، به عنوان یک بالین گر خانواده در کلینیک تاویستوک در لندن و نویسنده گزارشی به سازمان بهداشت جهانی برای کودکان آواره بعد از جنگ جهانی دوم، رشد کرد. بالبی در کلینیک تاویستوک، پژوهشی را در مورد جدایی از والدین انجام داد. در آنجا با مددکار اجتماعی با استعدادی به نام جیمز رابرتсон همکاری کرد. رابرتсон فیلم‌هایی در مورد کودکانی که با زور از والدینشان جدا شده بودند یا کودکی که برای درمان در بیمارستان بستری بود و والدینش اجازه ملاقات با او را نداشتند یا والدی (معمولًا مادر) که بهناچار در بیمارستان بستری شد و کودک اجازه ملاقات با او را نداشت تهیه کرده بود. در کنار شرکت در نظریه پردازی اولیه بالبی با این پژوهش توأم با جسارت و فیلم‌ها به تغییر سیاست‌های ملاقات در بیمارستان‌های بریتانیا و به دنبال آن بیمارستان‌های سایر نقاط جهان کمک کرد.

بالبی نه تنها به کودکانی که از محرومیت مادری رنج می‌برند؛ بلکه همچنین به شناخت آثار این لطمه‌ها که ممکن است در جمیعت‌ها و در سطح جامعه گسترش یابد علاقه‌مند بود. در سال ۱۹۵۱ بررسی‌های بالبی به این نتیجه رسید: "بنا بر این متوجه شدیم که چگونه کودکانی که از محرومیت رنج می‌برند به شکل والدینی ناپخته و فاقد ظرفیت لازم نگهداری از فرزندانشان رشد می‌کنند و این‌که بزرگسالانی که در مراقبت از فرزندان، ناپخته هستند کسانی هستند که در کودکی از محرومیت رنج‌برده‌اند (صفحات ۶۹ و ۶۸). حالا این یافته به "انتقال بین‌نسلی احساس عدم امنیت" معروف است (به طور نمونه دی‌ولف و ون ایزن دورن، ۱۹۹۷).

پیشنهادهای بالبی در ارتباط با روان‌درمانی (خلاصه شده در کتاب بنیان امنیت او، ۱۹۸۸) تلاشی برای ترمیم زخم‌های دلیستگی در کودکان، نوجوانان و بزرگسالان است و در عین حال چرخه بین‌نسلی که آفت عدم امنیت را در نسل‌های بعدی گسترش می‌دهد می‌شکند.

همچنان که مشاهدات و شناخت‌های بالبی گردآوری می‌شد او به توصیف آنچه در اولین گزارش خود در نظریه دلیستگی "اتصال کودک به مادر" می‌نامید بسیار علاقه‌مند شد (بالبی ۱۹۵۱ و ۱۹۵۸). در ضابطه‌مندی نظریه خود، او به خصوص تحت تأثیر کنراد لورنز (۱۹۵۲) در مورد "نقش‌پذیری" و نوشته‌های دیگر کردارشناسان که شامل دوست و مشاور او رابت هایнд (۱۹۶۶) بود قرار گرفت. خاطرنشان می‌شود هری هارلو (۱۹۵۹) نشان داد حیوانات نارس، اتصال بیشتری به مادرانشان دارند و این امر ناشی از شرطی‌سازی کلاسیک مبتنی بر غذادادن و نظریه پردازان یادگیری (و به زبان دیگر، روان‌تحلیل‌گران) که این گونه فکر می‌کرند نیست. در عوض، بالبی معتقد بود که اعتماد در کودک ناشی از پیوند عاطفی به مادر و نتیجه یک سامانه رفتاری با بنیان غریزی است؛ مفهومی متفاوت از مفهوم لیبیدوی جنسی فروید و ارتباطی بدون جنبه جنسی. بالبی به پژوهش‌های مربوط به حیوانات و سامانه‌های رفتاری بسیار علاقه‌مند بود و به همین علت از سوی دیگر روان‌تحلیل‌گران به عنوان یک رفتارگرا موردانتقاد قرار می‌گرفت. با این‌همه او نظر خود را به عنوان تحمل‌گر روانی ادامه

داد و وارث برحق فروید بود.

پس از انتشار مقاله خود در مورد پیوند دلستگی در سال ۱۹۵۸ (به طور نمونه پیوند کودک با مادر) بالبی دو مقاله اثرگذار منتشر کرد: "اضطراب جدایی" (۱۹۶۰) و غم و سوگواری در طفولیت و دوران کودکی (۱۹۶۰). در دهه‌های بعدی هر یک از این مقاله‌های بنیادی باعث به وجود آمدن یک کتاب اساسی و شکل دهی سه‌گانه‌ای شد که در حال حاضر نقش عظیمی در روان‌شناسی؛ روان‌پژوهشی و علوم اجتماعی جدید ایفا می‌کند و از این‌رو اهمیت خاصی یافته است. اولین چاپ آن در سال ۱۹۶۹ و تجدیدنظر آن در سال ۱۹۸۲ منتشر شد با نام "دلستگی و فقدان": جلد اول، دلستگی. جلد دوم، دلستگی و فقدان و جدایی: اضطراب و خشم در سال ۱۹۷۳ منتشر شد. جلد سوم دلستگی و فقدان: فقدان: غم و افسردگی در سال ۱۹۸۰ منتشر شد. این کتاب‌ها در سال ۱۹۷۹ با گردآوری سخترانی‌های بالبی فراهم شد. ساختن و شکستن پیوندهای عاطفی که برای خواننده‌های ناآشنا با کارهای بالبی، شروع مناسبی بود، در سال ۱۹۸۸ با کتاب بالبی در مورد روان‌درمانی به نام "بنیان امن" انجام شد. بالبی در سال ۱۹۹۰ اشرح حالی از چارلز داروین متنشر کرد با تأثیر احتمالی مرگ مادر در ده‌سالگی که در ضعف جسمانی بعدی او تأثیر گذاشت. کلیت کار بالبی با هر معیاری که در نظر گرفته شود سهمی حائز‌اهیمت و ماندگار در درک ما از ارتباط‌های بشری و ذهن بشر دارد.

همکار اصلی بالبی به‌خصوص در سال‌های اخیر مری سالتر اینزورث بود. او در سال ۱۹۱۳ در اوهایو به دنیا آمد و درجه دکترای خود را در روان‌شناسی رشد سال ۱۹۳۹ از دانشگاه تورنتو اخذ کرد. رساله پژوهشی او در مورد امنیت و وابستگی با الهام از نظریه امنیت استاد مشاور خود ویلیام بیتس بود. در این رساله، ارزیابی سازگاری مبتنی بر مفهوم امنیت (۱۹۴۰)، ابزار خودگزارشی جدید اینزورث در مورد امنیت و وابستگی و همچنین تحلیل محتواهای روایت‌های خودشرح حال‌نگاری، رشد کرد. پس از جنگ جهانی دوم، اینزورث در کارگاه‌های آموزشی رورشاخ با برونو کلاپفر متخصص رورشاخ شرکت کرد؛ زیرا او دوست داشت دوره سنجش شخصیت را بگذراند. پس از اتمام این کارگاه‌ها کتاب مؤثری در مورد آزمون لکه‌های رورشاخ (کلاپفر، اینزورث و کلاپفر و هولت، ۱۹۵۴) نوشته شد؛ بنابراین، اینزورث پیش از آن‌که با جان بالبی آشنا شود با روش‌های متنوع پژوهش در نظریه ارزشمند امنیت آشنا بود.

مايكولنسر اینزورث، لئونارد برای تکمیل دوره دکترای خود باید به لندن سفر می‌کرد و به همین علت اینزورث هم همراه او رفت. مری اینزورث در لندن به آگهی مربوط به یک موقعیت پژوهشی که در روزنامه توسط بالبی مطرح شده بود پاسخ داد. پیش از این با بالبی و کارهایش هیچ آشنایی نداشت. بخشی از شغل اینزورث تحلیل برخی از فیلم‌های رابرتسن در مورد واکنش‌های کودکان به جدایی بود. این فیلم‌ها ارزش مشاهدات رفتاری او را تأیید می‌کرد و دلیلی برای شرکت او در پژوهش دلستگی شد. زمانی که همسرش در سال ۱۹۵۹ پژوهش روانی- اجتماعی را در اوگاندا

به عهده گرفت اینزورث نیز همراه او رفت و در آنجا بررسی مشاهدهای خود را در مورد مادران و کودکان آغاز کرد. او دیدارهای پی در پی برای هر دو هفته یکبار به مدت ۲ ساعت و طی مدت چند ماه با آنها داشت. درنهایت پس از برگشت به آمریکای شمالی و کار در دانشگاه جان هاپکینز، کتابی را در سال ۱۹۶۷ با عنوان طفویل در اوگاندا: نگهداری از کودک و رشد عشق منتشر کرد. یکی از جنبه‌های معنی دار در این کتاب، ضمیمه‌ای است که به طور تجربی با حساسیت‌ها یا عدم حساسیت‌های مادرانه در خانه، پیوند دارد. اگرچه این الگوها به طور دقیق همان سه نوع الگویی که اینزورث بعدها با آن معروف شد نبود (در این کتاب ما آنها را ایمن، اضطرابی و اجتنابی می‌نامیم، به اینزورث و همکاران، ۱۹۷۸ مراجعة کنید)؛ بلکه برخی شباهت‌های مشخص در آن آشکار است. ۳ الگوی اصلی دلیستگی در سال ۱۹۷۸ از بررسی‌هایی در مورد کودکان سفیدپوست طبقه متوسط بالتمور تعیین شد. این الگوها دربرگیرنده مشاهدات در سال اول زندگی کودک در خانه است و با استفاده از روش‌های ارزیابی آزمایشگاهی با عنوان "موقعیت ناآشنا" صورت گرفته است (در حال حاضر در نوشه‌های مربوط به نظریه و پژوهش‌های دلیستگی با حروف بزرگ نوشته می‌شود تا به خواننده برای یادآوری ارزیابی منظم نه واقعاً یک موقعیت "عجیب" کمک کند). کتاب اینزورث و همکارانش در سال ۱۹۷۸ توضیح می‌دهد که چگونه رفتار کودک نسبت به مادر در یک موقعیت ناآشنا رمزگذاری می‌شود و هم‌چنین نشان می‌دهد که چگونه ۳ نوع طبقه‌بندی اصلی رفتار دلیستگی کودک با الگوهای مشخص رفتار مادرانه در خانه همبستگی داشته است.

ارزیابی‌ها و افکار مترقبی او در کتاب سال ۱۹۷۸ که با نظریه سه‌گانه بالبی در مورد دلیستگی و فقدان پیوند داشت، محوریت یافته و ستون فقرات تمامی بحث‌های بعدی در مورد فرآیند دلیستگی و تفاوت‌های فردی در سیک دلیستگی را شکل می‌دهد. به‌نظر ما کارهای بالبی بدون بیش‌های نظری و روان‌سنگی و مشارکت‌های اینزورث، نمی‌توانست آن قدر اهمیت درخسان یافته و تأثیر عظیمی در قوانین روان‌شناسی بگذارد. بسیاری دیگر از نظریه پردازان روابط شیع در دوران بالبی که بهوسیله روان‌تحلیلگران بریتانیایی پیشنهاد شده‌اند، با الهام از نظریه دلیستگی، ادبیات همانندی را خلق نکرده‌اند و علت این است که بیان آنها با وضوح و شفافیت کمتر همراه بوده و موضوعات آنها کمتر عملیاتی بوده و با سوابق علمی دیگر، پیوند کمتری داشته‌اند.

سال ۱۹۸۹ بالبی و اینزورث جایزه مقاله علمی را از انجمن روان‌شناسی آمریکا دریافت کردند. اینزورث مقاله‌ای را به‌نهایی در مجله روان‌شناسی آمریکا نوشت و به نمایندگی از هر دو نویسنده جایزه‌ای را دریافت کرد؛ به‌این‌علت که قبل از این که مقاله کامل شود بالبی فوت کرد (اینزورث و بالبی، ۱۹۹۱). مشارکت آنها در روان‌شناسی و روان‌پژوهشی بنا به دلایل گوناگون چشمگیر بود. با وجود تعاملات خصوصت‌آمیزی که بالبی از همکاران روانکاو دریافت می‌کرد و برخورد سرداشان با بالبی، لیکن این در برابر آنچه که در کتاب‌ها و مقاله‌های روانکاوانه به‌طور افزونی از آنها نقل قول می-

شد بسیار ناچیز بود. نه تنها او رفتارگرا نبود (که معتقدان ادعا می‌کردند)؛ بلکه با تمجید و سپاس از بخش‌هایی که با اینзорث کار کرد مهم ترین نظریه پرداز روانکاوی غیر از فروید برای نسل‌های دیگر بود.

جنبه‌های هنجاری سامانه رفتاری دلستگی

با ملاحظه شرح حال بالبی و اینзорث و همچنین شرح حال خودمان می‌توانیم به نظریه دلستگی - با تأکید خاص بالبی به عقیده "سامانه رفتاری دلستگی" - برگردیم. دو بخش حیاتی در نظریه دلستگی وجود دارد یکی از آن‌ها "هنجاری" خوانده می‌شود؛ زیرا با ابعاد بهنجار و جهانی و رشد آن‌ها در سامانه دلستگی برخورد می‌کند و جنبه دیگر شامل تفاوت‌های فردی و عملکرد سامانه دلستگی است. ابتدا نظریه دلستگی را با تمرکز بر مؤلفه هنجاری آن توصیف می‌کنیم (به روان‌شناسی و شیور، ۲۰۱۲، ۲۰۰۸) برای توصیف جزئیات بیشتر در مورد مؤلفه هنجاری و دیگر سامانه‌های رفتاری مراجعه کنید).

در رد مفاهیم کلاسیک نظریه روانکاوی و انرژی روانی، بالبی (۱۹۸۲/۱۹۶۹) مفهوم سامانه رفتاری را از کردارشناسی امانت گرفت. زیست‌شناسی انواع- همگانی، برنامه عصبی از نظر زیستی تحول یافته که رفتار را به شیوه‌هایی که موقعیت‌های بقا و بازآفرینی را با وجود خطرها و خواسته‌های اجتناب‌ناپذیر محیطی افزایش می‌دهد سازمان می‌بخشد. از لحاظ نظری رفتارهای دلستگی در رویارویی فرد با تهدید یا فشار روانی مشاهده می‌شود- به طور نمونه صدازدن همراه با پریشانی و جستجوی مراقب حمایت‌گر- ناشی از سامانه دلستگی سخت عصبی است، درست مانند واکنش‌های یک مراقب به زوج ارتباطی، (خصوصاً در کودک وابسته) علامت پریشانی و رفتارهای حمایت‌گر ناشی از سامانه رفتاری ذاتی مراقبتگر است. با تقسیم سامانه‌های انگیزشی به انواع کارآمد مانند دلستگی، مراقبت، کاوش، وابستگی و تمایلات جنسی، بالبی قادر بود پیوند بین آن‌ها و خصوصیات کارآمدی و ناکارآمدی این سامانه‌ها را در یک تنوع وسیع در موقعیت‌های زندگی و گذشتگان از تمامی مراحل زندگی مفهوم‌سازی کند. بهوسیله مفهوم‌سازی هر سامانه رفتاری به عنوان یک فرآیند ذاتی، کارکردی و هدف‌مدار (همان‌طور که او گفت هدف اصلاح شده)، بالبی در مورد این که چگونه هر سامانه رشد می‌یابد، چه کارکردی در خدمت بافت ماندگاری و بازآفرینی دارد، چگونه فعال می‌شود، حاکمیت می‌کند و در موقعیت‌های خاصی از کار می‌افتد سوق داده شد.

طبق این نظریه، این سامانه‌های رفتاری بر انتخاب، فعال‌سازی و پایان‌یافتن توالی‌های رفتاری برای نیل به یک "هدف‌گذاری"- وضعیت ارتباط شخص- محیط که فرصت‌های سازگارانه‌ای را برای بقا و بازآفرینی ژنتیکی فرد ایجاد می‌کند حاکمیت دارند. ترتیب رفتاری سازگارانه بهوسیله محرك خاص یا انواع موقعیت‌هایی که مجموعه هدف را بارز می‌شود (به طور نمونه صدای‌های بلند ناگهانی،

تاریکی، حضور یک غریبه یا یک دزد) و بهوسیله محرک دیگر یا پیامدی که نشانه دستیابی به هدف مطلوب است (حمایت عاطفی یا محافظت در مورد سامانه دلیستگی) منجر به خاموشی یا پایان دادن می شود. این مفهوم فرمانشی از سامانه های رفتاری به طور کامل با نظریه های مبتنی بر مفاهیمی همچون غراییز، سائق ها یا نیازها متفاوت است؛ زیرا در آن ها هیچ پیش فرضی که نشان دهد تجربیات شخصی تقریباً نیازهای فرد را برای دلیستگی بیشتر افزایش می دهد (مثل فردی که بدون غذا بیشتر گرسنه می شود) وجود ندارد. هم فروید و هم لورنر تصور می کردند انباشت فشار در سامانه نیاز، موجب ارزشی یا فشاری می شود که موجب تراوosh به بیرون یا برانگیزاندن افججار خواهد بود، اما در "نظیره دلیستگی استعاره بادکنک تحت فشار" وجود ندارد. همچنین به جای این که رفتار تحت فشار، سائق های سیال در نظر گرفته شود که به ناچار کاتالیزه یا سرکوب می شود، رفتار این طور دیده می شود که بهوسیله علائم فعال می شود و به تهایی در الگوهای کارکردی عام با هدف گذاری تعیین شده از پیش ساماندهی شده است. زمانی که هدف مشخص به دست آمد رفتار به پایان می رسد، تا اینکه این طور در نظر گرفته شود که با کاهش ارزش روانی یا لبیدو فرسوده شده باشد.

به طور مفهومی سامانه رفتاری ۶ مؤلفه یا جنبه دارد: (۱) کارکرد زیستی خاص در یک محیط تکامل یافته سازگار شده (EEA) که احتمال موفقیت های ماندگار یا بازارآفرینی را افزایش می دهد؛ (۲) مجموعه ای از برانگیزاندهای فعال ساز؛ (۳) مجموعه ای از رفتارهای قابل تغییر و از نظر عملکرد همارز که راهبرد اولیه سامانه برای کسب یک هدف خاص را می سازد؛ (۴) هدف گذاری مشخص - تغییر در ارتباط شخص - محیط که فعال سازی سامانه را به پایان می رساند؛ (۵) فرآیندهای شناختی که در فعال سازی و هدایت عملکردهای سامانه درگیر می شود و (۶) ارتباط های عصبی تهییجی یا بازدارنده مشخص با سامانه های دیگر رفتاری. شیوه ساختار روان شناختی تکاملی یک "واحد" ذهنی (همچنان که به طور نمونه در کتابی با ویرایش باس، ۲۰۰۸ استفاده شد) ساختار سامانه رفتاری پیچیده تر است و برای طیف وسیعی از رفتار "هدف اصلاح شده" به کار می رود که آثار رفتاری آن آشکارتر است. به عنوان مثال روان شناسان تکاملی بر تمرکز به واحدهای روانی فرض شده ای علاقه مند هستند که به شیوه خاص استدلال می شوند. پی بردن به خیانت زناشویی موجب این می شود که افراد جذب همسران با "زن خوب" شوند و باعث برانگیختن حسادت از نوع خاص می شود. بالی بر عکس بر الگوهای رفتار پیچیده و نسبتاً منعطف تر متمرکز می شود مانند پیوند جویی با مراقبت کننده (به طور نمونه بهوسیله گریه کردن، لبخندزدن، دست دراز کردن، سینه خیز رفتن و یا انجام هر کاری که نیاز باشد)؛ کاوش محیط با جدیت و در نتیجه انباشت مجموعه مهارت های جسمی و روانی و همدردی با افراد پریشان و مشغولیت با اعمال مختلف برای این که آن ها را به آرامش بر ساند.

کارکرد زیستی سامانه دلبستگی

کارکرد زیستی فرض شده در مورد سامانه دلبستگی محافظت از فرد (به خصوص در طول دوره طفولیت و اوایل کودکی) در برابر خطر است؛ با اطمینان از این که او در پناه مراقبت و حمایت دیگران (منابع دلبستگی) بهویژه در موقعیت‌های خطرناک قرار دارد. از نظر بالی تمايل ذاتی برای کاوش محیط بیرون و ماندن در کنار منابع دلبستگی (افرادی که او مراقبت‌کننده‌هایی "قوی‌تر و عاقل‌تر" می‌نامد) در رابطه با درماندگی و وابستگی طولانی مدت به مراقبت‌کننده در نوزاد بشر است که نمی‌تواند از خود در برابر متجاوز و خطرهای دیگر مراقبت کند، تکامل یافته است. طبق استدلال تکاملی بالی، کودکانی که در کنار مراقبت‌کننده حمایتگر نگهداری می‌شوند بقا و نهایتاً بازآفرینی بیشتری دارند و منجر به این می‌شود ژن‌هایی که در ارتباط نزدیک و دیگر رفتارهای دلبستگی در زمان‌های خطر انتخاب می‌شوند به نسل‌های بعدی منتقل شوند. در حال حاضر می‌دانیم که عملکرد این ژن‌ها به وسیله هورمون‌های درون‌ریز و سامانه‌های فیزیولوژیکی مانند نوروپیتیدهای اکسی‌توسین و وازوپرسین، هورمون‌های استرس آدرنالین و کورتیزول، آمیگدال و محور HPA که در رابطه با هیپوتالاموس، غده هیپوفیز و غدد آدرنال در سامانه بدنی است که به ترس‌ها و استرس‌ها پاسخ می‌دهد تعديل می‌شود (برای گردآوری فصل‌ها در مورد سازوکارهای فیزیولوژیکی به کتاب روان‌شناسیو شیور سال ۱۴۰۰ مراجعه کنید).

هرچند که سامانه رفتاری دلبستگی آشکارترین و شاید مهم‌ترین مسئله در اوایل زندگی است بالی (۱۹۸۸) این طور فرض کرد که این سامانه در تمامی گسترهای زندگی فعال است و در افکار و رفتارهای مرتبط با جستجوی پیوند به منابع دلبستگی در زمان‌های ترس یا نیاز وجود دارد. او شخصاً با این تفکر که در هر سنی وابستگی به دیگران، ناپخته یا آسیب‌زا است یا غمگینی در مورد یک فقدان، آسیب است و یا مطلوب نیست مخالف بود. او متوجه شد حتی بزرگسالان بالغ و نسبتاً خودجوش، به خصوص زمانی که می‌ترسند یا در رنج و تنها احساس یأس می‌کنند برایشان مفید است که به‌دبیال توجه دیگران باشند و دریافت آن برایشان مفید است. او همچنین معتقد بود بخشی از خودجوشی بالغانه با درونی‌سازی تعاملات مثبت با منابع دلبستگی به دست می‌آید. به عبارت دیگر توانایی آرام‌سازی خود و دستیابی خودجوش به هدف‌های فرد بستگی زیاد به داشتن ارتباط با منابع دلبستگی دارد (به فینی و تراش، ۲۰۱۰ و روان‌شناسی و شیور، ۲۰۰۴ برای روشن شدن این که این مسائل در مورد بزرگسالان نیز وجود دارد مراجعه کنید).

بالی همچنین مفهوم‌سازی روان‌تحلیلی و پاولوفی در مورد دلبستگی اجتماعی را به عنوان تأثیر ثانویه تغذیه به وسیله والدین که فروید و پاولوف آن را به خصلت سائق و شرط‌سازی کلاسیک تقلیل داده‌اند رد می‌کنند. در خطمشی رویکردهای روابط شیءای به روان‌تحلیلی (مروری به وسیله ج. ر. گرینبرگ و میچل، ۱۹۸۳)، بالی هستی انسان را دارای یک پدیده ذاتی در جستجوی ارتباط